

ΕΡΙΚ ΑΞΕΛ ΣΟΥΝΤ

Η ΤΡΙΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΒΙΚΤΟΡΙΑΣ ΜΠΕΡΓΜΑΝ

Οι εντολές
της Πυθίας

ΒΙΒΛΙΟ ΙΙΙ



ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: PYTHIANS ANVISNINGAR
Από τις Εκδόσεις Ordupplaget, Στοκχόλμη 2012
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Η τριλογία της Βικτόριας Μπέργμαν (ΒΙΒΛΙΟ 3) –
Οι εντολές της Πυθίας**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Erik Axl Sund
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ξενοφών Παγκαλιάς
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Μαρία Σεβαστιάδου
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνια Λαδοπούλου

© Erik Axl Sund, 2012
Published by arrangement with Salomonsson Agency.
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2015

Πρώτη έκδοση: Ιανουάριος 2015

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-0129-4
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-0130-0

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

ΕΡΙΚ ΑΞΛ ΣΟΥΝΤ

Η ΤΡΙΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΒΙΚΤΟΡΙΑΣ ΜΠΕΡΓΜΑΝ

Οι εντολές της Πυθίας

ΒΙΒΛΙΟ ΙΙΙ



Μετάφραση από τα σουηδικά:
Ξενοφών Παγκαλιάς



Στη μνήμη όσων κατάφεραν να συγχωρήσουν

Τα πρόσωπα

Βικτόρια Μπέργμαν και Σοφία Ζέτερλουντ

Κατά τη διάρκεια των παιδικών της χρόνων η Βικτόρια Μπέργμαν υπήρξε θύμα σεξουαλικής κακοποίησης από τον πατέρα της, με αποτέλεσμα να εκδηλώσει διαταραχή πολλαπλής προσωπικότητας. Όταν έγινε δεκαοχτώ χρόνων, της παραχωρήθηκε το απόρρητο των προσωπικών δεδομένων, οπότε πήρε το όνομα Σοφία Ζέτερλουντ και δουλεύει σήμερα ως ψυχολόγος. Παλιότερα ήταν παντρεμένη με τον Λαρς Μάγκνους Πέτερσον. Υπήρξε θεραπεύτρια του πρώην παιδιού-στρατιώτη Σάμουελ Μπάι από τη Σιέρα Λεόνε, που πριν από δύο μήνες βρέθηκε δολοφονημένος. Υποφέρει ακόμη από ψυχική διαταραχή.

Ζανέτ Σίλμπεργ

Επιθεωρήτρια της αστυνομίας, υπεύθυνη πολλών ερευνών που αφορούν δολοφονίες. Βρίσκεται στη διαδικασία διαζυγίου με τον Όκε Σίλμπεργ κι έχουν έναν γιο, τον Γιούχαν. Ανέθεσε στη Σοφία Ζέτερλουντ να κάνει το προφίλ του δολοφόνου. Οι δύο γυναίκες έχουν ξεκινήσει μια ερωτική σχέση.

Γενς Χούρτιγκ

Βοηθός της Ζανέτ Σίλμπεργ στην Αστυνομία Στοκχόλμης. Είναι Σάμιος, από την πόλη Κβίκιγκιοκ της Λαπωνίας.

Μαντελείν Σίλβερμπεργ

Η βιολογική κόρη της Βικτόριας Μπέργμαν. Θετή κόρη των Περ-Ούλα και Σαρλότ Σίλβερμπεργ.

Ουλρίκα Βεντίν

Πρώην θεραπευόμενη της Σοφίας Ζέτερλουντ. Θύμα ομαδικού βιασμού από τέσσερις άντρες πριν από οχτώ χρόνια. Ήταν τότε δεκατεσσάρων χρόνων και ισχυρίστηκε πως ένας από τους βιαστές που κινηματογραφούσε τους βιασμούς ήταν ο Καρλ Λούντστρεμ. Η υπόθεση μπήκε στο αρχείο χωρίς επακόλουθα.

Ίβο Άντριτς

Ιατροδικαστής στο Νεκροτομείο Σόλνα.* Ήρθε στη Σουηδία στα μέσα του 1990 ως πρόσφυγας λόγω του πολέμου στη Γιουγκοσλαβία. Βοσνιακής καταγωγής.

Μάρτιν

Το αγόρι που ήταν στενά συνδεδεμένο με τη Βικτόρια Μπέργμαν κατά τη διάρκεια των παιδικών και πρώτων εφηβικών της χρόνων. Εννιά χρόνων. Πνίγηκε κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες έπειτα από επίσκεψη μαζί με τη Βικτόρια Μπέργμαν σε κάποιο λούνα παρκ στην Ουψάλα.

Μπενγκτ και Μπιργκίτα Μπέργμαν

Οι γονείς της Βικτόριας Μπέργμαν. Απεβίωσαν κατά τη διάρκεια πυρκαγιάς που εκδηλώθηκε στο σπίτι τους πριν από δύο περίπου μήνες.

Σοφία Ζέτερλουντ η πρεσβύτερη

Η ψυχολόγος που είχε αναλάβει τη Βικτόρια Μπέργμαν στο τέλος της δεκαετίας του 1980 και τη βοήθησε να της παραχωρηθεί το απόρρητο των προσωπικών δεδομένων. Βρίσκεται σήμερα σε

* Όμορος δήμος της Στοκχόλμης. (Σ.τ.Μ.)

οίκο ευγηρίας στο Μιντσομαρκράνσεν, κοντινό προάστιο της Στοκχόλμης.

Κένετ φον Κβιστ

Ο εισαγγελέας στις υποθέσεις δολοφονίας που έχει αναλάβει η Ζανέτ Σίλμπεργκ. Καλός φίλος του δικηγόρου Βίγκο Ντίρερ και του πρώην αστυνομικού διευθυντή Γιαρτ Μπέργλιντ, που απεβίωσε πριν από δέκα χρόνια.

Ντένις Μπίλινγκ

Αστυνομικός διευθυντής που διαδέχτηκε τον Γιαρτ Μπέργλιντ.

Νιλς Όλουντ και Γίμι Σβαρτσ

Βοηθοί της Ζανέτ Σίλμπεργκ.

Λαρς Μίκελσεν

Επικεφαλής του Τμήματος Ανηλίκων της Διεύθυνσης Αντιμετώπισης Ειδικών Εγκλημάτων Βίας. Στην αρχή της καριέρας του συμμετείχε στην έρευνα που είχε ως αποτέλεσμα την παραχώρηση του δικαιώματος απόρρησης προσωπικών δεδομένων στη Βικτόρια Μπέργμαν.

Χάνα Έστλουντ και Γέσικα Φρόιμπεργκ

Συμμαθήτριες της Βικτόριας Μπέργμαν στο Κλασικό Λύκειο της Σιγκτούνα.* Υπήρξαν θύματα μαζί με τη Βικτόρια Μπέργμαν εξευτελιστικής ιεροτελεστίας στις αρχές του σχολικού έτους. Καταζητούμενες για τη δολοφονία των Φρεντρίκα Γκρίνεβαλντ, Περ-Ούλα Σίλβερμπεργκ. Θύματά τους επίσης υπήρξαν η Ρεγγίνα και ο Γιούναταν Σέντερ.

* Ένα από τα ελάχιστα ιδιωτικά σχολεία της Σουηδίας, απ' όπου έχουν αποφοιτήσει ο βασιλιάς, ο Ούλοφ Πάλμε και τα παιδιά της σουηδικής ελίτ. (Σ.τ.Μ.)

Καρλ Λούντστρεμ

Δολοφονημένος. Πριν από τη δολοφονία κατηγορούνταν για χρήση και διακίνηση παιδικού πορνογραφικού υλικού, καθώς και για σεξουαλική κακοποίηση της κόρης του, Λινέα. Μετά την αυτοκτονία της Λινέα, η μητέρα της, Ανέτ, είναι η μόνη εν ζωή από την οικογένεια. Ο Καρλ και η Ανέτ ήταν ξαδέρφια, μεγαλωμένοι στην περιοχή Πολικός Κύκλος στη Λαπωνία, και ύποπτοι συμμετοχής σε μια θρησκευτική σχέση κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1980.

Περ-Ούλα Σίλβερμπεργ (Πε-Ου,* επονομαζόμενος και «Σουηδός»)

Δολοφονημένος. Ο θετός πατέρας της Μαντελέιν Σίλβερμπεργ και σύζυγος της Σαρλότ Σίλβερμπεργ (πρώην Χάνσον). Δραστηριοποιούνταν επί σειράν ετών σε ιδιωτικές επιχειρήσεις μαζί με τον δικηγόρο Βίγκο Ντίρερ.

Φρεντρίκα Γκρίνεβαλντ

Πρώην μαθήτρια στο Κλασικό Λύκειο της Σιγκτούνα. Δολοφονημένη.

Ρεγγίνα και Γιούναταν Σέντερ

Ρεγγίνα Σέντερ: πρώην μαθήτρια στο Κλασικό Λύκειο της Σιγκτούνα. Δολοφονημένη. Ομοίως και ο γιος της, Γιούναταν.

Βίγκο Ντίρερ

Δικηγόρος των Μπενγκτ Μπέργμαν, Καρλ Λούντστρεμ και Περ-Ούλα Σίλβερμπεργ. Η Βικτόρια Μπέργμαν στη διάρκεια των εφηβικών της χρόνων έμενε κατά περιόδους στο αγρόκτημα του δικηγόρου έξω από την πόλη Στρούερ στην περιοχή Γίλαντ της Δανίας.

* Αρχικά του ονόματος Περ-Ούλα. (Σ.τ.Μ.)

*Now I Wanna Sniff Some Glue.**

Ramones

* Τώρα θέλω να σνιφάρω λίγη κόλλα. (Σ.τ.Μ.)

Τότε

Μην έχεις την εντύπωση ότι θα καλοκαιριάσει αν κάποιος δε βοηθήσει να έρθει το καλοκαίρι, και τότε θα μπουμπουνιάσουν και τα λουλούδια.

Εγώ κάνω τα λουλούδια να ανθίζουν, εγώ κάνω όλο το βοσκοτόπι των αγελάδων πράσινο, και τώρα έχει έρθει το καλοκαίρι, επειδή έχω μόλις αφαιρέσει το χιόνι.

Η παραλία ήταν έρημη· μόνο αυτοί βρίσκονταν εκεί και οι γλάροι.

Το κρώξιμο των πουλιών και το φλοίσβισμα των κυμάτων τα είχε συνηθίσει, αλλά ο θόρυβος από τον μεγάλο αντιανεμικό μπλε λεπτό πλαστικό μουςαμά εκνεύριζε τη Μαντελείν. Τη δυσκόλευε να κοιμηθεί.

Ήταν ξαπλωμένη μπρούμυτα, και ο ήλιος έψηνε το σώμα της. Είχε διπλώσει τη μεγάλη πετσέτα του μπάνιου ώστε να της καλύπτει το κεφάλι, αλλά είχε αφήσει μια μικρή χαρματιά και είχε το πρόσωπο λοξά, ώστε να μπορεί να παρακολουθεί τι γινόταν τριγύρω.

Δέκα λέγγο φιγούρες.

Και το κοριτσάκι του Καρλ και της Ανέτ, που έπαιζε ήσυχα εκεί όπου έσκαγε το κύμα.

Όλοι ήταν γυμνοί εκτός από τον ιδιοκτήτη του χοιροτρο-

φείου, επειδή αυτός είπε πως είχε έκζεμα και δεν άντεχε τον ήλιο. Αυτός ήταν κοντά στο νερό και πρόσεχε το κοριτσάκι. Και ο σκύλος ήταν εκεί, ένα μεγάλο ροτβάιλερ που εκείνη ποτέ δεν είχε μάθει να εμπιστεύεται. Ούτε και οι άλλοι σκύλοι το έκαναν. Αυτοί ήταν δεμένοι σ' έναν ξύλινο πάσσαλο μπηγμένο στην άμμο λίγο πιο πέρα.

Ρουφούσε το δόντι της. Δε σταματούσε να τρέχει αίμα, αλλά δεν έπεφτε κιόλας.

Πιο κοντά της καθόταν, ως συνήθως, ο θετός μπαμπάς της. Ήταν ηλιοκαμένος και είχε σε όλο του το σώμα μικρά χνούδια που γυάλιζαν. Πότε πότε τη χάιδευε στην πλάτη ή της έβαζε αντιηλιακό. Δύο φορές την είχε παρακαλέσει να γυρίσει ανάσκελα, αλλά εκείνη προσποιούνταν ότι κοιμόταν.

Δίπλα του καθόταν μια γυναίκα που λεγόταν Ρεγγίνα. Το μόνο για το οποίο μιλούσε ήταν το παιδί που κλοτσούσε μέσα στην κοιλιά της και ήθελε να βγει έξω. Δε θα ήταν κορίτσι, επειδή η κοιλιά της ήταν τεράστια, αλλά στο υπόλοιπο σώμα της δεν είχε πάρει τόσο βάρος, σαφές σημάδι πως ήταν αγόρι. Έτσι είχε πει.

Θα τον έλεγαν Γιούναταν, κάτι που στα εβραϊκά σήμαινε πως αυτός ήταν δώρο από τον Θεό.

Μιλούσαν χαμηλόφωνα μεταξύ τους, σχεδόν ψιθυρίζαν, και, εξαιτίας του θορύβου που έκανε ο μουσαμάς, εκείνη δυσκολευόταν να ακούσει τι έλεγαν. Αλλά όταν αυτός χάιδεψε χαμογελώντας την κοιλιά της γυναίκας, εκείνη του ανταπέδωσε το χαμόγελο και την άκουσε να λέει πως το χάδι την ευχαριστούσε. Πως τα χέρια του ήταν πολύ μαλακά.

Η γυναίκα ήταν όμορφη, είχε μακριά σκούρα μαλλιά και πρόσωπο φωτομοντέλου. Όπως θα ήθελαν όλοι να είναι οι γυναίκες.

Αλλά η κοιλιά της ήταν απαίσια. Ο αφαλός είχε πεταχτεί έξω σαν μια μικρή κόκκινη πρησμένη σφαίρα. Εκτός αυτού, μια στενή λωρίδα από κατάμαυρες τρίχες ξεκινούσε από την κοιλιά της και κατέληγε στα γεννητικά της όργανα. Τόσο πολ-

λές τριχες είχε δει στο παρελθόν μόνο σε άντρες και δεν ήθελε να την κοιτάξει άλλο.

Έστρεψε το κεφάλι της κάτω από την πετσέτα και κοίταξε προς την άλλη μεριά. Εκεί όλη η παραλία ήταν έρημη· μόνο άμμος υπήρχε έως πέρα στη γέφυρα και στον ασπροκόκκινο φάρο, που ήταν αρκετά μακριά. Αλλά οι γλάροι ήταν περισσότεροι σ' αυτήν τη μεριά, ίσως επειδή κάποιος από τους λούμενους δεν είχε μαζέψει τα αποφάγια του.

«Ώστε ξύπνησες;»

Η φωνή του ήταν απαλή. «Γύρνα ανάσκελα τώρα. Μπορεί να καείς...»

Εκείνη υπάκουσε χωρίς να πει τίποτα κι έκλεισε τα μάτια της, ακούγοντάς τον να κουνάει το μπουκαλάκι με το αντιηλιακό. Ήταν σχολαστικός και της τίναξε την άμμο από το σώμα – ένα είδος φροντίδας που εκείνη δεν καταλάβαινε και σκέπασε το πρόσωπό της με την πετσέτα χωρίς να διαμαρτυρηθεί.

Τα χέρια του ήταν ζεστά, κι εκείνη δεν ήξερε τι ακριβώς να αισθανθεί. Ήταν ταυτόχρονα ωραία και δυσάρεστα, ακριβώς όπως συνέβαινε με το δόντι. Τη φαγούριζε και την πονούσε, κι όταν έβαζε τη γλώσσα της στο πάνω μέρος του, η τραχιά του επιφάνεια την έκανε να ανατριχιάζει με τον ίδιο τρόπο που ανατρίχιαζε από το άγγιγμα των χειρών του.

«Είσαι τόσο γλυκιά...» της λέει.

Ήξερε ότι το σώμα της ήταν πιο ανεπτυγμένο απ' ό,τι άλλων συνομήλικών της κοριτσιών. Ήταν αρκετά ψηλότερη από αυτές, και μάλιστα είχε αρχίσει να φουσκώνει το στήθος της. Σε κάθε περίπτωση αυτό νόμιζε, μιας και το ένιωθε πρησμένο και την έτρωγε σαν να μεγάλωνε. Γι' αυτό και την έτρωγε η πίσω μεριά του δοντιού που σύντομα θα έπεφτε. Θα έβγαινε ένα νέο δόντι, που θα μεγάλωνε κάτω από το παλιό, ένα δόντι ενήλικα.

Πότε πότε νόμιζε ότι θα τρελαινόταν από τη φαγούρα. Τη φαγούριζε ο σκελετός της σαν να μεγάλωνε τόσο γρήγορα, που τα κόκαλα έξιχναν το κρέας γύρω τους.

Αυτός είχε πει πως το σώμα γερνάει γρήγορα, αλλά δεν ήταν κάτι για το οποίο θα έπρεπε κάποιος να νιώθει ντροπή. Σε μερικά χρόνια το σώμα της θα είχε φθαρεί από την ανάπτυξη. Θα ήταν γεμάτο ρήξεις, μικρές γραμμούλες που θα δημιουργούνταν εκεί επειδή το δέρμα τεντώνεται όσο πιο πολύ μεγαλώνει κανείς, περίπου όπως συμβαίνει και με την κοιλιά της εγκύου.

Είχε πει επίσης πως ήταν σημαντικό να της αρέσει το σώμα της και πως ήταν καλύτερο για την ίδια να είναι όσο πιο συχνά γίνεται γυμνή μαζί με άλλους. Το ονόμαζε «κοινωνική γύμνια», κι αυτό σήμαινε πως ερχόταν κανείς πιο κοντά στους άλλους ανθρώπους και τους αποδεχόταν όπως ήταν, με όλες τους τις ατέλειες. Το να είναι κανείς γυμνός τον καθιστά ασφαλή.

Εκείνη δεν τον πίστευε, αλλά παρόλο που δεν το ήθελε, τα χέρια του της προκαλούσαν μια ευχάριστη αίσθηση.

Αυτός σταμάτησε να την αγγίζει πιο γρήγορα απ' ό,τι εκείνη νόμιζε.

Μια υπόκωφη γυναικεία φωνή τον παρακάλεσε να ξαπλώσει κάτω, κι εκείνη άκουσε τους αγκώνες του να σκάβουν την άμμο.

«Ξάπλωσε...» ψιθύρισε η ίδια φωνή.

Έστρεψε προσεκτικά το κεφάλι της. Από το μικρό άνοιγμα της πετσέτας είδε πως ήταν η παχιά γυναίκα, η Φρεντρίκα, που κάθισε χαμογελώντας δίπλα του.

Σκέφτηκε τις λέγκο φιγούρες. Ανθρωπάκια από πλαστικό που μπορούσε κανείς να κάνει μαζί τους ό,τι ήθελε και που συνέχιζαν να γελούν όταν τα έλιωνε κανείς στον φούρνο της κουζίνας.

Εκείνη δεν μπορούσε να σταματήσει να κοιτάζει όταν η γυναίκα έσκυψε προς τη μέση του και άνοιξε το στόμα της.

Από το άνοιγμα της πετσέτας φαινόταν το κεφάλι της γυναίκας να ανεβοκατεβαίνει αργά. Είχε μόλις κολυμπήσει, τα μαλλιά ήταν κολλημένα στα μάγουλά της, κι όλα ήταν βρεγμένα. Κόκκινα και βρεγμένα.

Λίγο πιο πέρα είδε και μερικά άλλα πρόσωπα. Ο αστυνομικός με το μoustάκι σηκώθηκε και τους πλησίασε. Το σώμα του ήταν τριχωτό και γερασμένο, η κοιλιά του σχεδόν εξίσου μεγάλη με της εγκύου. Ήταν κόκκινος από τον ήλιο και κάτω από την κοιλιά του όλα ήταν ζαρωμένα.

Όλοι τους ήταν απλώς λέγκο φιγούρες. Εκείνη δεν τους καταλάβαινε, αλλά δεν μπορούσε και να σταματήσει να τους κοιτάζει.

Συλλογίστηκε την περίοδο που ήταν στο Σκάγκεν και ο θετός πατέρας της τη χτύπησε πρώτη φορά. Ούτε και τότε τους είχε καταλάβει.

Ήταν μια παραλία με πολύ κόσμο, όχι άδεια όπως εδώ, κι όλοι φορούσαν μαγιό. Τώρα, μετά το συμβάν, δεν ήξερε γιατί, αλλά είχε πλησιάσει έναν άντρα που καθόταν μόνος του σε μια κουβέρτα, έπινε καφέ και κάπνιζε. Είχε κατεβάσει το μαγιό της μπροστά του, καθώς νόμιζε πως ο άντρας ήθελε να τη δει γυμνή.

Αυτός απλώς είχε χαμογελάσει λοξά ενώ φυσούσε τον καπνό από το στόμα του, αλλά αυτοί είχαν αχριέψει πάρα πολύ, και ο μπαμπάς Πε-Ου την είχε πάρει από κει τραβώντας την από τα μαλλιά. «Όχι εδώ!» είχε πει.

Τώρα όλοι ήταν παράξενοι, και οι σκιές που δημιουργούσε το σώμα τους είχαν αρχίσει να κρύβουν τον ήλιο.

Το δόντι τη φαγούριζε και αισθάνθηκε πόσο κρύος έγινε ο αέρας όταν έφυγε ο ήλιος.

Το ροτβάιλερ ήρθε κοντά τους. Τα πόδια του κλοτσούσαν την άμμο και κουνούσε την ουρά του. Η γλώσσα κρεμόταν έξω από το στόμα του και ξεφυσούσε σαν να ήταν ανυπόμονο.

Αυτοί κοιτούσαν, εκείνη κοιτούσε. Δεν είχε κανέναν λόγο να ντραπεί.

Κάποια από τις νέες ξανθές γυναίκες έβγαλε τη φωτογραφική της μηχανή. Ήταν μια από αυτές που πάγωναν την εικόνα και μετά την εμφάνιζαν αμέσως. Μια πολαρόντ κάμερα, έτσι λεγόταν. Η μηχανή πάγωνε τα μόρια.

Ο προστατευτικός μουσαμάς κουνιόταν, κι εκείνη έκλεισε τα μάτια της όταν η μηχανή ξανατράβηξε φωτογραφία.

Τότε, ξαφνικά, έπεσε το δόντι της.

Την πονούσε η τρύπα στα ούλα κι έβαζε εκεί τη γλώσσα ενώ κοιτούσε.

Την έπιασε φαγούρα και είχε γεύση αίματος στο στόμα.

Η Βικτόρια Μπέργμαν επιχειρεί μίαν ιδιόμορφη αυτοψυχο-
θεραπεία, προκειμένου να διαχειριστεί τα σκόρπια θραύσμα-
τα της προσωπικότητάς της. Καθώς το εγχείρημα πλησιάζει
σε ένα κάποιο τέλος, μόνο οι πιο ισχυρές από τις εναλλα-
κτικές ταυτότητές της θα επιβιώσουν: το Κορίτσι-κουρούνα,
ο Υπνοβάτης και το Ερπετό. Έτσι, η Βικτόρια μπορεί να επι-
στρέψει σε μια σειρά από συμβάντα του παρελθόντος και να
τα κοιτάξει ξανά, μέσα από ένα τελείως διαφορετικό πρίσμα.

Οι εντολές της Πυθίας δεν είναι παρά μια σειρά ανελέητων
κανόνων που έχουν καταρτίσει οι ηγέτες της μυστικής σέ-
xtας «Sihntunum i Diasporan».

Καθώς η ψυχική υγεία της Βικτόριας Μπέργμαν βελτιώνε-
ται, η Σοφία Ζέτερλουντ είναι σε θέση να βοηθήσει ουσια-
στικά την ερωμένη της, την επιθεωρήτρια Ζανέτ Σίλμπεργκ,
και να της δώσει χρήσιμα στοιχεία ώστε να φέρει εις πέ-
ρας την αποστολή της. Και αυτό επειδή η Ζανέτ βρίσκεται
τώρα στα ίχνη των αντρών οι οποίοι σφράγισαν με έναν
τρόπο ολέθριο τη ζωή και τη μοίρα όχι μόνο της Βικτό-
ριας, αλλά και της κόρης της, Μαντελέιν.

**ΟΙ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΗΣ ΠΥΘΙΑΣ ολοκληρώνουν την Τριλογία
της Βικτόριας Μπέργμαν με ένα δραματικό
και ανατριχιαστικό φινάλε, που θα λάβει χώρα
σε ένα από τα πλέον διαβόητα μνημεία της ναζιστικής
κτηνωδίας, στο Μπάρμπι Γκαρ της Ουκρανίας.
Ακόμα και σήμερα η δικαιοσύνη δεν έχει αποδοθεί.**

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ ΚΑΙ ΤΑ 2 ΠΡΩΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ!



Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

ISBN 978-618-01-0129-4



ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 13068

Ε Σ Ε Ι Σ Κ Ι Ε Μ Ε Ι Σ Π Α Ν Τ Α Σ ' Ε Π Α Φ Η